

Szeged választ.

Előkészületek az időközi választásra.
— **Rósa Izsó dr. jelöltetése.**

(Saját tudósítónktól.) Rövid előkészület után vasárnap délelőtt megtartották a nemzeti munkapárt jelölő ülését, melyen, mint az előjelekből látható volt, egyhangu lelkesedéssel **Rósa Izsó dr. jelöltetése** vált befejezett tényé.

Szeged város közönsége általános meglepéssel fogadja az egyhangu határozatot s azt a legnagyobb örömmel veszi tudomásul. Kétségtelen, hogy a város érdekeinek szem előtt tartása mellett nem is lehetett a választási küzdelem zászlójára más nevet írni, mint olyan férfiúnak a nevét, aki a maga személyében a sikernek tökéletes biztosítékát nyújtja. Kíváncsian szerencsésnek kell tartanunk a szegedi munkapárt jelölését még akkor is, ha a felekezeti szintű torzsalkodások **Rósa Izsó dr.** puritán egyéniségét sem kímélik meg és csupa féltékenységből más vallású jelölt felléptetésével kívánják a munkapárt egységét megbontani.

A hétfői napon megtartott egyéb jelölések, melyek inkább bizalmas megbeszélések jellegét viselték magukon, különben nélkülözik a komolyság látszatát. A függetlenségi pártnak soha sem volt reménye az első kerület mandátumára, melynek biztosságát a felekezeti békebontások sem fogják egy pillanatra sem megingatni.

A vasárnapi és hétfői politikai mozgalmakról egyébként következő tudósításaink számolnak be:

(Az elnöki megnyitó.)

A nagygyűlést tizenegy órakor nyitotta meg **Back Bernát**, a végrehajtó bizottság elnöke, a következő beszéddel:

Tisztelt Polgártársak! Üdvözlöm az igen tisztelt polgártársakat és nagyon köszönöm, hogy ilyen szép számban megjelenni szívesek voltak és ezzel is dokumentálták azt, hogy mily nagy lelkesedéssel sorakoznak zászlónk alá.

Mielőtt azonban mai gyűlésünk tulajdonképpen tárgysorozatára áttérünk, egy szomorú kötelességet kell teljesíteni. Meg kell emlékeznünk azokról a súlyos vesztésekről, amelyek pártunkat az utolsó időkben és rövid időn belül oly súlyos mértékben érték. Elvesztettük Szeged város. I. választókerületének érdeműs képviselőjét, **Gerliczy Ferenc** bárót, aki a kötelességteljesítés fényes mintaképe volt és városunk érdekeit mindig szívében viselte, mindig szem előtt tartotta és tőle telhetőleg előmozdította, elősegítette. Ezért őt örökké hálás emlékeztünkbe zárjuk. Meg kell továbbá emlékeznem arról, hogy a kéréllhetetlen végzet elragadta körünkől szeretve tisztelt elnökünket, méltóságos **Jászai Géza** urat, aki pártunk vezetésében mindig buzgalommal vett részt. Neki is kegyeletos megemlékezést biztosítunk mindenkor szívünkben.

Most az a teendő vár reánk, hogy a megüresedett elnöki tisztséget újra betöltsük, de kérem az urakat, hogy ezt egy későbbi időre elhalasztani méltóztassanak, még pedig azért, mert tudjuk, hogy a legközelebbi választás már az új választási törvény alapján fog megejteni és ennek alapján olyan széles új rétegeket fogunk üdvözölhetni a választópolgárok között, akik eddig választási jogosultsággal nem bírtak; ennél fogva méltányosnak tartom, hogy ezek az új rétegek is befolyhassanak ennek a fontos új állásnak betöltéséhez. Indítványozom, hogy ezt a választást egyelőre ne ejtsük

meg. Ha ehhez hozzájárulni méltóztatnak, úgy ezt határozatképpen kimondom. (Helyeslés.)

Áttérek most az ülés főtárgyára és kérem az urakat, akik a tárgyhöz szólni kívánnak, szíveskedjenek a titkár urnál jelentkezni. Szeretett képviselők elhalálása folytán most **jelölünk kell** azt a férfit, akit ezentul bizalmunkkal megtisztelni akarunk. Fölkérem a t. polgártársakat, hogy a szegedi I. kerületi országgyűlési képviselőjelölést megejteni szíveskedjenek. (Éljenzés.)

(*Rósa Izsó legyen a képviselő!*)

Ezután **Ivánkovits Sándor dr.** emelkedett szólásra. A most adott helyzetben — mondotta, — és az országgyűlési ciklus végén a leghelyesebben és a legokosabban cselekszünk, hogy ha *saját városunk fiaira fordítjuk tekintetünket* és azok közül választunk oly férfit, aki eddigi közéleti működésével rászolgált a bizalmunkra, aki bebizonyította, hogy a közügyért nemcsak lelkesedni, hanem munkálkodni, dolgozni is képes, aki politikai hitvallását az idők változásai közepette *soha meg nem változtatta*, aki törvénytudásával, kipróbált elvhűségével rászolgált ennek a kerületnek a bizalmára, aki a nemzeti munkapárt és azt megelőzőleg a volt szabadelvű párt érdekeit a legnagyobb buzgalommal, a legnagyobb tudással szolgálta. És ha körütekintünk, azt látjuk, hogy nincs közöttünk senki, akiben ezek a követelmények olyan mértékben megvolnának, nincs közöttünk senki, aki a nemzeti munkapártnak a hazát boldogító törekvéseit annyi átérzéssel, rákészültséggel, tudással és odaadással szolgálhatja, mint a helybeli nemzeti munkapárt kiváló elnöke, **Rósa Izsó dr.** (Hosszantartó lelkes éljenzés és taps.) Épen ezért indítatva érzem magamat ebben az ünnepélyes pillanatban a legmelegebben azt ajánlani, hogy **Szeged város első választókerületének mandátumát Rósa Izsó dr. urnak kínálják föl** és őt annak elfogadására fölkérni méltóztassanak. (Viharos taps és éljenzés.)

(„Nem szükséges a felekezeti harc.”)

Pisztor Egon dr. szólalt föl ezután. Beszéde során az alábbi érdekes kijelentéseket tette:

— Fölszólalásom egyetlen célja: hitvallást tennem amellett, hogy alaptalan az az aggodalom, amelyet fölvetettek. Mert amikor igen t. jelöltünk minden aggodalmát, már annyira amennyire, eloszlattuk, fölvetette még azt az ellenérvet, hogy ő — aki egész életén át azon munkálkodott, hogy a társadalmi, a felekezeti békét megteremtse s minden viszályt elhárítson — nem akarja, hogy *célpontja legyen a felekezeti viszály keletkezésének.*

— Én magamban megdöbbenem, mert tartom magamat olyan jó katolikusként, aki nemcsak hallgatagon, csöndben működik, hanem aki kész egyházáért, felekezetéért harcba is menni. Azt hiszem, én megérzem, mikor, mely pillanatban katolikus érdek föllépni valaminek megakadályozására. Nekem távolról sem volt olyan aggodalmam, hogy *ilyen szükségesség fönnáll.*

— Ezért nyugodtan mondhatom, hogy mi, akikről tartanak, nem gondolunk arra, sőt ellene vagyunk annak, hogy egy kiváló férfival szemben bármilyen ellentétet, annál kevésbé vallási ellentétet vessünk fel. (Helyeslés.)

Rendületlen hivei vagyunk a nemzeti

munkapártnak, amelynek vezére nem katolikus, hanem saját egyházának főtámasza, akinél azonban soha nem tapasztaltuk, hogy megakadályozott volna bennünket törekvéseinkben, sőt akit a katolicizmus sokkal nagyobb védelmezőjének tartunk, mint nagyon sok frázissal dolgozó katolikust. (Hosszas, lelkes éljenzés és taps.)

Török Béla dr. azt fejtegette, hogy **Rósa Izsónál** alkalmasabb embert igazán nem lehet találni. Ő méltán lehet a politikai önfegyelem mintaképének tekinteni és nagy lelki ereje, már sok társadalmi harcot akadályozott meg Szegeden. Most azonban itt az ideje, hogy egyhangu lelkesedéssel kiáltás: **Éljen Rósa Izsó dr.** (Lelekes taps és éljenzés.)

(Megjelenik a jelölt.)

Back Bernát elnök: Amint a közhangulatból látom, az igen t. polgártársak **Rósa Izsó dr.-t** óhajtják jelöltjükül kiküldetni. Azt az indítványt teszem, hogy most már szeretett jelöltünkért egy öttagú bizottságot küldjünk ki és általuk őt körünkben való megjelenésre fölkérjük. Ebbe a bizottságba **Ivánkovits Sándor dr.** elnöklete alatt **Pisztor Egon dr., Gál Kálmán, Fejős Ferenc és Székely László dr.** urakat kérem föl és a jelölt ur megérkezéséig az ülést felfüggesztem. Néhány perc múlva megérkezett **Rósa Izsó dr.** a küldöttség tagjainak kíséretében. A képviselőjelöltet az egybegyűlt nagyszámú közönség hatalmas ovációval fogadta. Majd **Back Bernát** elnök fölkérte szólásra **Kováts János** postafelügyelőt, aki a következő beszéd kíséretében ajánlotta föl **Rósa Izsó dr.-nak** a jelöltséget:

(*Kováts János beszéde.*)

Igen tisztelt uram! Szeged város I. kerületének egybegyűlt polgárai néhány perccel ezelőtt mélyen t. uram nevét egyhangúlag lelkesedéssel, mint a kerületnek képviselőjelöltjét hangoztatta. (Lelekes éljenzés.) Itt ebben az illusztris gyülekezetben sokkal többen, számosabban vannak, akik nálam hőlesebben és ékeesebben üdvözölhetnék ez alkalommal és ez okból mélyen t. uram önt, de legyen meggyőződve, hogy senki igazabb örömmel és melegebb szívvel nem tehetné ezt nálamnál. (Éljenzés.)

— Amidőn az I. kerület választópolgárai a kibontott zászlóra az ön nevét írták föl, akkor e névben az évtizedek hosszú során át kifejtett, Szeged jólétéért, Szeged fejlődéséért, polgárainak együttes érzésű, együttes munkálkodásáért mindig önzetlenül, mindig becsületesen kifejtett munkásságát vélték és óhajtották honorálni, mert az ön neve uram egy fogalom lett, amely fogalomnak ez a munkásság a neve. (Éljenzés.)

Mi, az I. kerület polgársága, amidőn ezt a nevet erre a zászlóra írtuk föl, elhatároztuk teljes erőnkkel, hogy ezt a nevet, amely megérdemelt és kiérdemelt tiszteletteljes becsüléssel bírja minden szegedi polgárnak lelkes elismerését, minden kicsinyességtől meg fogjuk óvni. És ez nemcsak a választókerület polgárainak, de Szeged összes polgárainak kötelessége. (Ugy van.)

— Amidőn tehát mi elhatároztuk egy szívvel és egy lélekkel, hogy a zászlóra írt nevet teljes odaadással, lelkesedéssel és kitartással fogjuk a kitűzött cél elérésére vezetni, azon meggyőződésben, azon hiszemben, azon reményben tesszük ezt, hogy ez nekünk sikerülni fog.

— Hiszen uram, ön jól tudja azt, hogy Szeged városának a mai politikai kuszaltság között is van egy állandó programja és ez az: Szeged jólétét, gyarapodását és nagyságát előmozdítani. Ez a jólét, gyarapodás, ez a nagyság tulajdonképpen a nemzet jóléte, gyarapodása és nagysága. (Éljenzés és taps.)